

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Εἶδες τὴν Ἀφροδίτη ;
Μ.— Τὴν εἶδα χθὲς ἀργὰ
πῶπῆνε σὶδὸ σπητι
τὰ κλούβια τῆς ἀργά,

Τὴν εἶδα τὴν καῦμένη
περίλυπη πολὺ.
Τὴν ἔχει τρομαγμένη
τὸ φέσι τοῦ Βαλῆ.

Τὴ μάσχη τῆς τῆ θεοῦ
τὴν ἔχω λυπηθεῖ.
Τὴν ἔκοψε σὶτὴ μέση
τοῦ Χόιζα τὸ σπαθί.

Πολὸ τῆς Ἀφροδίτης
ἐμαῦριο ἢ καρδί.
Τὸ ἔκοψε διφτεροῦτις
τὰ δέκα τῆς παιδιά!

Μὲ τὸ κεφάλι κάτω
περίκονη, γλωμή,
ἀκούει Βινγεράτο
καὶ τὸ ἔρχονται σπασμοί.

Τὰ φῶτα κι' ἡ λαμπάδες,
σβηστέθηκαν ἐν ὁρμῇ.

κι' ἐβγήκανε χοιζάδες
ἐννέα σὶτὴ γραμμή.

Πρῶτος ὁ Βινγεράτος
ὁ τρομερὸς φεσᾶς
κι' ἀμὰ ὁ Λιβιεράτος
τῆς Νήσου ὁ πασοᾶς.

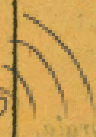
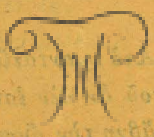
Τοῦ Χόιζα ἡ πρώτη θεῶ
κι' ἡ τρίτη τοῦ Βαλῆ,
κι' ἡ τέταρτη τοῦ Γυλῆση
τοῦ νέου μπαμπάλη.

Κορδονάκι, κορδονάκι
μᾶς τοὺς ἔφερε τὸ Θάκι
κι' ἡ τρανὴ Κεραλλονιά.
Κορδονάκι, κορδονάκι,
στὰ ἔρτα τὸ Βαρτσαμάκη,
τὸ Φορέστη στὰ ἐννιά.

Ἐκτος ὁ Βασιλόπουλος
ἡ νέα μας λατορεία.
Δώδεκα ὁ Ραντόπουλος,
Σωκράτης δεκατορία.

Τὸ ἀνορθώσεως στὰ χόρτζα
κι' εἰς εὐδαίμονα καιρόν,
ξαναβλέπω τὰ κορδονά
τῶν ἀρχαίων ἡμερῶν!

Εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Κράνης
καὶ τὸν ἄλλοτερον τὰ κἀνεις
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
καὶ ζῆτω μορὴ Γράννη
τοῦ ὁμοῦ τοῦ Περσῆ
πῶν ἄλλοτε παπᾶς.

Γ.— Νίκη χωρίς παρηγοριάς
καὶ ψήφων ἐτυγία,
Μ.— Μὰ δὲν ἀκοῦς ποῦδ' ὁ παπᾶς
ἀφ' τὰ Παροια γῆα
καὶ τὸν φιλόχριστον λαὸν ἠλόγησεν ἀπειρώς,
καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ φοβερός ὁ Φραγκωκάτος Σπύρος
ποῦ σ' ἀοχινίσει τὰ φιλά
καὶ κάθε δύσκολη δουλειά
μ' αὐτὰ τὴν ξεμπεροδεΐει,
ἢ λὲς πῶς εἶται κουτουροῦ ὁ κόμμος ταξιδεύει ;

Τὸ κράτος μας θ' ἀνορθωθῆ
κι' ἀπὸ τῆς Μέκας τὸ σπαδί,
κουτουπι δὲν γλιστρώνει.
Ἄπο κονικὶ ἐρυάναμε καὶ τὸν Ὀμῶ Βοιώση
καὶ κρίμα ποῦ δὲν πρόφτασε νὰ μῆνι κι' ὁ Μενελικός,
ἐπέροτε νὰ δοξαστῆ τοῦ Μουχαμέτ ὁ οἶκος,

Βοῦ εἰ τίμη γὰρ τὸ φῶς
καὶ γὰ τὴν Κεφαλονιά,
ὁ σοφὸς Κρασσοῦς νὰ πέση
γὰ νὰ μείνουι κι' οἱ ἐκρηά!

Γ.— Μὲ τὰ δάχτυλα μισροῦται τοῦ Κρασσοῦ ἢ ἐκλογῆ,
Ἐβδομηῆτα τῶχει δάσει ὁ Στελάτος στὸ Πνογι
κι' ἄλλους τόσους μετὰ βίας στὸ Γυαλὸ οἱ Σαμκοί,
κι' ὅταν φίλε πατριώτα
ἐσβυστιῆκαν τέτοια φῶτα,
εἴμπορεῖς νὰ καταλάβης τὸ σκοτάδι ποῦν' ἐκεῖ!

Μ.— Αὐτὰ ἔχουν τὰ κόμματα κι' οἱ δῆμοι καὶ τὰ κρῶση.
Μποροῦσε μέσα στὴ φωνιά τοῦ φίλου τοῦ Σωκράτη,
ἐν ὧραις ἀνορθώσεως κι' ἐν ἐθνικῶ ἀγῶνι
νὰ προτιμήσουνε σοφούς καὶ ὄχι τὸ κορδόνι ;

Δὲν σοῦπα πῶς τὰ πράματα
εἶν' ὅπως ἦταν' πρῶτα,
κι' οὔτε ποροῦν τὰ γράμματα,
οὔτε ποροῦν τὰ φῶτα
ἀλλ' ἢ λογοδιάρροια κι' ἢ ἐπιτηδειότης,
καὶ ὅπερ σπουδαιότερον, ὁ σφαιριδιοδότης ;

Γ.— Εἶδες κι' ὁ μπάμπας ἐκλογῆ,
σ' ἀνορθωμένους χρόνους ;
Μὲ τὸ βασιέλι στὸ Πνογι
μὲ τὸ σακκά στοὺς Πρόντους
τοῦ πῆρε κι' ἐδοξάστηκε κι' ἐτίμησε κι' ἐμίσησε
ποῦ τὰ τραγούδια πάγορα δὲν πῆγανε χαμῆνα.

Στὴ Λειβαθῶ, στὴν Ἐρμισσο κι' ἐν Σάμη κι' ἐν Θηραία,
ἀλοῦθε τὸν ψηφίσατε τὸ μπάμπια μου γενναία,

Μοῦ τὸν ψηφίσατε κι' οἱ Θητικοὶ καὶ οἱ Πολυκιορῆτες
κι' εὐχαριστῶ θεομύτατα τοὺς φίλους συμπολίτες
ποῦ ἐνθουσιασθήκατε ἐν ἐθνικῶ ἀγῶνι.
μὲ τῆς Μονοκρουσίας μου τὸ τρύπιο πανταλόνι.

Ἄνορθωσις ἀκλήθην κι' ὄχι κολοκοθῆνι.
Νοῦμρο πέντε τᾶφρα τοῦ μπύρομπα μου τὰ γέννα
καὶ χάρω ποῦ εὐρύχωρα μᾶς ἤρθανε τὰ πρόμια
χωρὶς ἢ καταιμέτησις νὰ γένη τὰ χαράμια.

Μ.— Ἀλιβιζῆτος ὄρθος καὶ τοῦ γαστροῦ μῆς ζήτω.
Μετὰ μεγάλης μου χαρῆς τὴν νίκην του κηρύττω
καὶ χάρω π' ἀνοιξαν γι' αὐτὸν τὰ μύτια τοῦς οὐφῆλοι
καὶ δὲν ἀπογινήκαμε χειρότερα ρεζίλι.

Γ.— Ἐντῆ ἀεθρόσηδες Μαρῆ, φατέλιασε ἢ Μέκα,
ἀλλ' ἐτύχως κι' ὁ Τεινεῖς ἐμπήρε μέσ' οἰκῆς δέκα,
καὶ δὲν πετίχτηκε κι' αὐτὸς μὲ τ' ἀχρηστὴ σιὴν κώχη,
ὅπως οἱ Πολυζόπουλοι, τὰ μύραδα, κι' οἱ Ζόχοι.

Μ.— Μέσ' τοῦς ἔντεκα φυτρώνει τοῦ Μουσούση τὸ παιδί.
Πῶς ἐγλύτωσε κι' ἐτοιῖος εἶναι θαῦμα δηλαδῆ,
Μίγχα κᾶποια Πηνελόπη
τοῦχε κάμει στὸ Βαθύ,
καὶ μ' ἐκεῖνα δὲν ἐκόπη
ἀφ' τοῦ Χόιζα τὸ σπαδί.

Δρακοῦλης ὁ φιλόσοφος ἐμπῆκε τελευταῖος
ἀλλὰ τὸ πῶς καὶ ποῦθενε μὴν ἐρωτᾶς ματαίως.
Ἡ πονηράδα τοῦ Θακοῦ μᾶς πῆρε πάλι πρόξα
κι' ἐπῆσαν τὰ φυλλάδια πᾶμοιραῶς ἢ ἐγγλέξα.

Γ.— Ἡ σοφίης τοῦ Δρακούλη
μᾶς ἐγίνατε γνωστῆς.
Ἐβαλλε μέσ' τὸ σακκοῦλι
τὰ ἄλλους σοσιαλιστῆς
καὶ τοὺς ἔστησε ποῦ λένε, πονηρῆ τρικλοποδιᾶ
ποῦ δὲν πρόφτασε κανένας νὰ τὴν πῶρη μυροῦδᾶ.

Μ.— Μωο' οὔτ' αὐτὸς δὲν πρόφτασε τρικλοποδιᾶ νὰ σιῆση
ἐὰν ὁ Κορτομίχαλος δὲν ἦθελ' ἀρρωστήσει.
Τι νὰ σοῦ κάμω ! Σύμπαισις καὶ μοῖρα σκληροτάτη,
μᾶς ἔροξε τὸ Θόδωρο μὲ θέρη ἀπὸ κρεβάτι
καὶ δὲν μποροῦσε τὸ σπαδί στὸ χέρι του νὰ πῆση
νὰ κάμῃ τὸν κατῆρατε μῆρια ἢ ἀλάτση.

ΓΙΑ ΚΩΣΤΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΨΟΥΡΙΟΥ

Ἄπο τριωντά εἰσαφῆσε ἢν ἔχασε ἔκλειμνος
ποῦ ἂν δὲν ἐσυνέβαινε νᾶναι κοσβατωμένους,
νᾶβγη τὴν ὧρα το' ἐκλογῆς λιγάκι νὰ φωνάζη,
καὶ τὸ Δρακούλη καὶ πολλοὺς ἴμποροῦσε νὰ βουλιάζη.

Ναί, ποῦ νὰ πάω ὁ διάολος τὴν τύχη τὴν κακοῦρα !
Ἄγών τῆς κίλλης ν' ἀρχινᾷ
κι' ὁ Θεοδορίκης τὰ μητὰ
στοῦ Μάντη γιὰ ποῦρα !

Τι φοβερὸς καταστροφὴς
καὶ λαίλαπα ἀφρηθία !
Διετεροῦν ἀνασκαφὴς
νὰ βοῦν τὸν Καββαδία,

κι' ἀκόμα δὲν τὴν βοήκαε ! Ἐπῆε τόσο κάτου
ποῦ δὲν ἐπῆνε ποτὲ τ' ἀρχαῖα τὰ δικὰ του.

Καὶ μόνον κατὰ σύμπιψιν εὐδρήκαε τυχαίαν
τὴν ἐφεξῆς ἐπιγραφὴν στὴν γλῶσσαν τὴν ἀρχαίαν.

« Ὡδε Καββαδιάδοιο,
τὸ ναὶ μεμίας ἄδοιο
Ρεύματι Βινιεράτιοιο
γεγέρονεν τεύροτοιο ! »

Θωρικτὸν ὁ Βινιεράτος
π' ἀνοῖξε τὴ στήμη του
κι' ἔτεσε κι' ὁ Μομφερρότος
μὲ τὴν ἐπιστήμη του,
κι' ἐκλονίσθησαν τὰ πάντα μὲ τῆς Μέκας τὸ σεισμό,
κι' ἔπεσε κι' ὁ Μαζαράκης μὲ το σοσιαλισμό.

Οἱ χοτζάδες μὲ τὸ φέσι
δὲν ἀφήσανε ζουθοδνι
κι' ἐλυπήσαν τὸν Κορσαῖο
μὲ τὴν ἦιτα τοῦ Δεστοῖνη
κι' ἄλλους ἔχουν πληγωμένους, κι' ἄλλους ἄφησαν νεκρούς,
κι' ἐξερίζωσαν ἐν βίᾳ
τοῦ κυρίου Καραβία
τοὺς ὀδόντας τοὺς μαζρούς.

Μὲ τῆς Μέκας τὸ ζουράφι
τοὺς ἐξοβρίζ' ὁ Βαλῆς,
καὶ μοιραίως κατεστράφη
παντελῶς ὁ Παντελής,
κι' ὁ Παῖζης ὁ μπασιμένος
στὴν ψηλὴ πολιτικά,
πῆγε καταμαρτυρημένος
νὰ πλυθῆ στὸ Μότικα.

Ὅλους τοὺς ἐπῆρε βόρτα
τοῦ Σουλτάνου τὸ φτερό.
Κοίμα γιὰ τὸ Δελαπόρτα
ποῦ δὲν ἦταν τυχερό
νὰ πιτύχη γιὰ τὰ πᾶν ν' ἀγορέψη στὴ Βουλῆ
γιὰ τὰ γδοῦν κι' οἱ Ἄθρηαιοὶ μὲ τὰ σχέδια μελέτῃ

Μ. — Ἐν τῇ μέθῃ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ σάλου τοῦ μεγάλου,

πᾶνε τὰ πλευρὰ τοῦ Θέμου,
πᾶν καὶ τοῦ Μανροκεφάλου,
κι' ἦστε τέτοια ζουφουλάδα
Μεκοβιγερατιανή,
π' ἀναλήφτηκ' ἡ βελάδα
τοῦ Στελάκη τοῦ Τζανῆ

Γ. — Τι νόμωρο εἶν' ὁ Γαρμπῆς ;
Μ. — Θιροῶ τριανταπέντε.
Γ. — Ἐλογαριάζαμε γαρμπῆ κι' εὐδρήκαμε πουνέντε !
Μ. — Κι' ὁ Κολαίτης κι' ὁ Γαρμπῆς μετὰ τοῦ Μουρλάτου
καὶ ὁ Κουρᾶτος πῶρχεται κορδόνι παρκίτου,
ἀπέδειξαν μῶς εἶχανε πολιτικὴ στοιχεῖα
κι' εὐλικρινῆ συνδυασμὸν ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ.

Τὸν καπιτὲ Γεράσιμο, ἂν τότε βλέπεις μόρτο.
τὸν ἐγέλασαν τὰ νερά κι' ἐπῆε σ' ἄλλο πόρτο.
Τὸν γέλασαν στὴν Πόλαρο, στὴν Ἄσσο, στὸν Ἄγκωνα,
τὸν γέλασαν καὶ στὸ Πυργὶ
κι' ἦρθε τὸ φέσι ἐν ὄργῃ
κι' ἔσφιξε τὴν κολῶνα.

Μ' ἐν ὄργῃ ἀγρία
τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀποκλεί,
κόβει καὶ τὴ θετόρτα
τοῦ κυρίου Ἡρακλῆ,
τσεκουρίζει τὸν Καπάτο, σβύνει τὸν Συροδιόν,
κι' ἄλλα φῶτα καὶ σοφίε,
ποδοῦσαν μὲ φωτογραφίε
νὰ ἐκπλήξουν τὸ κοινόν.

Γ. — Κι' ὁ Κασαίτης ὁ γνωστός ἐν τῇ φιλοπατριᾳ,
σὲ τί σκαλὶ ἐτάθηκε ;
Μ. — Εἰς τὸ σαραντατορία.
Καὶ ὄμως πληροξάδοιο θᾶβλεπες τὸν Ἀντάνη
ἂν δὲν τὸν ἐγελοῦσαν ἡ Σάμο καὶ οἱ Προνοί.

Τροῖντα εἶν' ὁ Καραβίης, σαράντα εἶν' ὁ Ζόχος,
κι' ὄλοι κατόπιν ἔρχονται ἀλληλοδιαδόχως
οἱ τὴν γλυκεῖαν ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ ἑλίδα
νὰ πᾶνε γ' ἀσοθώσουνε τὴν δύστηνον πατριδα.

Ἄλλὰ σκληρὰ καὶ ἀπηνῆς, ὥς βλέπεις, εἰμαρμένη
κατέναντε δ' ἄρρησε σ' αὐτὸ νὰ ἐπιμένῃ,
ἀλλὰ τῆς Μέκας μοναχὰ ἠνύνησε τ' ἀσπίρι
ὥς μόνον ἐν παροξυσμῶς ἀνόρθωσιν νὰ φέρῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τοῦ κυρίου Ἰακώβου Κεντρικῆς Βιβλιοθήκῃ
ἐδρήκε κι' ἐτελείωσε κι' ἐτοῦν ἡ γρασοῖς
Βγήκε καὶ νάμαστε καλά, βρε Γιάννη μου, καὶ σ' ἄλλη
ποῦ θὰν' ἢ τὸς μίσκαρες στὸ ἴδιο κρηναβαλί.

